

+

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ
ΤΟΥΣ ΕΝ ΚΑΡΘΑΓΕΝΗΙ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΑΣ
(ὡν ἡ μνήμη τῇ 10ῃ Ἀπριλίου)

Ἐποιήθη
ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος

* βιε ' * 2015 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΚΑΡΘΑΓΕΝΗΙ ΑΓΙΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ

Μετὰ τό, Εὐλογητός, ὁ ψαλμός 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἶμι.

τό, Θεός Κύριος καὶ τὰ Τροπάρια

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῇ τοῦ Κυρίου πυρωθέντες ἀγάπη,
τὴν τῆς στρατείας ἀπηρνήσασθε τάξιν,
μὴ θῦσαι προσδεξάμενοι εἰδώλοις τοῖς κωφοῖς,
ὄθεν ὑπηνέγκατε μαρτυρίων βασάνους,
καὶ ἐστεφανώθητε διαδήματι θείῳ,
οἱ Τεσσαράκοντα γενναῖοι ἀθληταί,
οὓς τῷ Δεσπότη, μεσίτας προβάλλομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι,
εἰ μὴ γὰρ σὺ προῖστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων
τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους
οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν
μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως
ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με
ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

ῤαντιεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορῥίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιόν μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

ῤυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

«Αἴτησις ἰκέσιος Μάρτυσι Καρθαγένης. Ἀ(θανάσιος)».

Ωιδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Αγάπη φλεχθέντες τοῦ Ἰησοῦ, εἰδώλων τὴν πλάνην, κατεπτύσατε
εὐθαρσῶς, καὶ στέφος ἀθλήσεως λαβόντες, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύσατε
Μάρτυρες.

Ἰδόντες τοῦ βίου τὸ ἀσταθές, συμφώνως τῇ πίστει, συνηνώθητε τοῦ
Χριστοῦ, Ὅν πάντοτε Μάρτυρες αἰτεῖσθε, δοῦναι ἡμῶν αἰτημάτων τὴν
πλήρωσιν.

Τὰς φάλαγγας Μάρτυρες τοῦ ἐχθροῦ, δυνάμει Κυρίου, διελύσατε
παντελῶς, διὸ καὶ ἡμῖν δότε τὴν νίκην, πρὸς τὰς αὐτοῦ μεθοδείας
παλαίουσι.

Θεοτοκίον

Ἡνέωξας πύλας τοῦ οὐρανοῦ, τῇ θείᾳ σου Γέννα, Παναμώμητε
Μαριάμ, καὶ πάντων πιστῶν μεσίτις οὔσα, τοὺς σὲ γεραίροντας ὕμνοις
μνημόνευε.

Ἦδι γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στόματί τε καρδίᾳ, τὸν Ἰησοῦν ἅπαντες, ὄντα τῶν ἀνθρώπων Σωτῆρα,
ὠμολογήσατε, οἱ Τεσσαράκοντα, Ὅν δυσωπεῖτε ἀπαύστως, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν, ἡμῖν χαρίσασθαι.

Ἵνα ζήσητε ὄντως, μετὰ Χριστοῦ Μάρτυρες, τὴν κάτω στρατείαν
ἀφέντες, ἐθυσιάσθητε, διὸ ὡς ἔχοντες, τὴν πρὸς Αὐτὸν παρῶρησίαν,
αἰτουμένων φάνητε, πρέσβεις ἀκοίμητοι.

Σωτηρία οὐκ ἔστιν, ἐκ τῆς ψευδοῦς πίστεως, ἀλλ' ἐκ σαρκωθέντος
Δεσπότου, Ὅν οὐκ ἀρνούμεθα, Μάρτυρες ἔφητε, καὶ ὁμαδὸν
ξιφοτμήσει, στέφος ἀπειλήφατε, ἡμῖν πρεσβεύοντες.

Θεοτοκίον

Ἰερώτατον στίφος, στρατιωτῶν Ἀχραντε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα
γενναίως, ὁμολογήσαντες, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, νῦν Παραδείσου
τρυφῶντες, θεῖα καταφύγια, πιστῶν γεγόνασι.

Διάσωσον, πληθὺς Μαρτύρων τοὺς σὲ τιμῶντας, ἐκ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων, καὶ φάνηθι ἐν πειρασμοῖς, ἀδιάρρηκτον τεῖχος καὶ σωτηρία.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Στρατείαν φθαρτὴν, προθύμως κατελίπετε, καὶ ὄπλα Χριστοῦ, λαβόντες ἐνισχύθητε, πρὸς ἀγῶνας Ἅγιοι, ἐναντίον τοῦ πολεμήτορος, ὃν κατησχύνατε λαμπρῶς, τῷ ξίφει τμηθέντες ὡσπερ πρόβατα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Κληρονόμοι γεγόνατε, τῆς ἐπουρανίου πατρίδος Ἅγιοι, ἧς ἡμᾶς καταξιώσατε, τοὺς ὑμῶν τιμῶντας θεῖαν ἄθλησιν.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ τε, φάνητε προστάται Ἅγιοι Μάρτυρες, τῶν αἰτούντων τὴν βοήθειαν, καὶ τὰς προσευχὰς ὑμῶν πρὸς Κύριον.

Σάλον παύσατε Μάρτυρες, πειρασμῶν ποικίλων ἐπεγειρόμενον, καὶ εἰρήνην ἀκατάσειστον, τοῦ Χριστοῦ ψυχαῖς ἡμῶν δωρήσασθε.

Θεοτοκίον

Ἰατρὸν ἢ κυήσασα, πάσης ἀσθενείας Θεομακάριστε, τὰ νοσήματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς καὶ σώματος τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὅταν τοῦ ἐχθροῦ, ἡ μανία ἐπανίσταται, καὶ κινδυνεύωμεν οἱ τάλανες σφοδρῶς, τότε ταχέως, βοηθεῖτε ἡμῖν Μάρτυρες.

Σύμμαχοι πιστοί, κατ' ἐχθροῦ ἡμῖν γενήθητε, τῆς Καρχηδόνας οἱ γενναῖοι ἀθληταί, καὶ τούτου θράσος, ὡσπερ νέφος διαλύσατε.

Μνήμης Ἰησοῦ, ἐργαστήρια ποιήσατε, τὰς τῶν τιμώντων ὑμᾶς
Μάρτυρες ψυχάς, καὶ τὴν ἀγάπην, πρὸς Αὐτὸν ἀεὶ ἀνάπτετε.

Θεοτοκίον

Ἄγνισον ἡμῶν, τὰς ἐννοίας Παμμακάριστε, τὴν ἀδιάλειπτον
παρέχουσα εὐχὴν, δι' ἧς ἐνοῦται, τῷ Δεσπότη πᾶς εὐχόμενος.

Ὡιδὴ Γ'. Τὴν δέησιν.

Ῥυπώσαντες, τῆς ψυχῆς τὸ ἔνδυμα, ἐμακρύνθημεν Χριστοῦ
παγκαθάρου, ὅθεν ὑμᾶς, Καρθαγένης τὸ κλέος, ὥσπερ μεσίτας Αὐτῷ
προβαλλόμεθα, λευκάναι πάλοι τὴν στολὴν, μετανοίας γνησίας τοῖς
δάκρυσιν.

Τιμήσαντες, Καρθαγένης Μάρτυρες, τὴν χριστώνυμον Βαπτίσματος
κλῆσιν, τῶν ἱερῶν κεφαλῶν ὑμῶν τμήσει, ἀξιοθῆναι ἡμᾶς ἰκετεύσατε,
συμφώνως τοῖς τοῦ Ἰησοῦ, πορευθῆναι ζωῆς παραγγέλμασιν.

Ὑπέρτερον, ἀγαθὸν πιστεύσαντες, τοῦ Σταυροῦ τὴν ἄρσιν εἶναι Κυρίου,
πάντες ὁμοῦ, ἀθληταὶ Καρχηδόνας, τὰς ἡδονὰς ἐπικήρων ἐπτύσατε, διὸ
ἐχθροὺς αὐτῶν ἡμᾶς, ἱεραῖς προσευχαῖς ἀναδείξατε.

Θεοτοκίον

Συνάγαγε, Παναγία Δέσποινα, τὰ σὰ τέκνα εἰς τὴν Πόλιν τὴν ἄνω,
ἐνθα ὁμοῦ, σὺν χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν Ἁγίων ἀπάντων τοῖς
τάγμασιν, ὀψόμεθα τοῦ σου Υἱοῦ, τὸ γλυκὺ καὶ παμπόθητον
Πρόσωπον.

Διάσωσον, πληθὺς Μαρτύρων τοὺς σὲ τιμῶντας, ἐκ παντοίων
κινδύνων καὶ περιστάσεων, καὶ φάνηθι ἐν πειρασμοῖς, ἀδιάρρηκτον
τεῖχος καὶ σωτηρία.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Συμμαχία χριστωνύμων φιλόθεε, τῶν Μαρτύρων Καρχηδόνοσ ἡ πάντιμοσ, τὰσ αἰτήσεις, τῶν δεομένων σου ἐπάκουσον καὶ δός, τὴν σὴν θεϊάν ἀρωγήν, ἐν τῷ ἀγῶνι πρὸς ἐχθρούσ, τοὺσ ἀπώλειαν θέλοντασ, ψυχῶν τὴν αἰωνίαν, πάντων τῶν εὐσεβούντων, καὶ ἐλπίζόντων εἰσ τὴν σὴν, προστασίαν φιλάδελφον.

Προκείμενον. Δίκαιοσ ὡσ φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρωσ ἡ ἐν τῷ Λιβάνω πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν ἀύλαισ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσι.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κα' 12-19).

Εἶπεν ὁ Κύριοσ τοῖσ ἑαυτοῦ μαθηταῖσ· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶσ τὰσ χεῖρασ αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντεσ εἰσ συναγωγὰσ καὶ φυλακάσ, ἀγομένουσ ἐπὶ βασιλεῖσ καὶ ἡγεμόνασ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματόσ μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰσ μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰσ τὰσ καρδίασ ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντεσ οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξ ἐκ τῆσ κεφαλῆσ ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰσ ψυχὰσ ὑμῶν.

Ἦχος β'. Δόξα.

Ταῖσ τῶν Ἀθλοφόρων, πρεσβείαισ Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προσόμοιον.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος πλ.β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλοι πυρπολούμενοι,
τῇ πρὸς Δεσπότην ἀγάπῃ,
ἡδονὴν ἡρνήσασθε πάντες τὴν ἐπίκηρον,
θεῖοι Μάρτυρες.
Καὶ ζωὴν τὴν μέλλουσαν,
πρὸ ὀμμάτων σχόντες,
οὐδαμῶς ἐδειλιάσατε,
βασανιζόμενοι, πάθεσι ποικίλοις ὡς ἄσαρκοι
τμηθέντες δὲ τοῖς ξίφεσιν,
στέφος ἐκομίσασθε ἄφθαρτον.
Ὅθεν βοηθεῖτε,
ἡμῖν τοῖς αἰτουμένοις τὴν ὑμῶν,
ἐν πειρασμοῖς συμπαραστάσιν,
ὡς φιλαδελφότατοι.

Ωιδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τερεῖα δειχθέντες, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων Μάρτυρες ἔνδοξοι,
πολλὴν τὴν παρρησίαν, πλουτεῖτε ὅθεν πάντων, τὰς αἰτήσεις
πληρώσατε, τῶν ἀνυμνούντων πιστῶς, ὑμῶν σεπτοὺς ἀγῶνας.

Κοσμικὴν δυσπραγίαν, καὶ ἐπίπλαστον δόξαν σοφῶς ἐφύγετε,
ἐκλέξαντες τὰ κρείττω, καὶ μένοντα ἀσείστως, Καρχηδόνοσ καυχήματα,
διὸ κρειπτόνων ἡμᾶς, δείξατε κληρονόμους.

Ἀκατάβλητον σχόντες, ἐν βασάνοις τὸ φρόνημα Τεσσαράκοντα,
τοὺς καταβεβλημένους, βιοτικάις μερίμναις, καὶ πεσόντας ὀρθώσατε,
ὅπως ὡς θέλει Θεός, ἐξῆς πολιτευθῶμεν.

Θεοτοκίον

Ῥητορεύουσα γλῶσσα, οὐ δυνήσεται Μήτηρ ἐκδιηγῆσασθαι,
ἣν ἔχεις πρὸς ἀνθρώπους, πολλὴν φιλοστοργίαν καὶ ἀγάπην
ὑπέρμετρον, σκέπουσα πάντας πιστοὺς, ὑπὸ τὰς πτέρυγας σου.

ᾠδὴ η' . Τὸν βασιλέα.

Θανατωθέντες, ὑπὲρ Κυρίου ἀγάπης, θανατώσατε πάθη τῶν τιμώντων,
μνήμην ζωηφόρον, ὑμῶν Μάρτυρες θεῖοι.

Ἀπορουμένους, ἐκ περιστάσεων βίου καὶ ἐκ νόσων ψυχῶν τε καὶ
σωμάτων, ταλαιπωρουμένους, Ἅγιοι ἐκλυτροῦσθε.

Γνησίαν δότε, τὴν πρὸς Δεσπότην ἀγάπην, τοῖς θαυμάζουσι θεῖαν
εὐανδρείαν, ὑμῶν στεφηφόροι, Μάρτυρες Καρχηδόνας.

Θεοτοκίον

Ἐν μετανοίᾳ, διαπεράσαι τοῦ βίου, τὸ ὑπόλοιπον δίδου Θεοτόκε,
πτώσεων πταισμάτων, φυλάττουσα σοὺς δούλους.

ᾠδὴ θ' . Κυρίως Θεοτόκον.

Νῦν θρόνῳ τοῦ Δεσπότη, Μάρτυρες ἐστῶτες, ὑπὲρ ἡμῶν πολεμούντων
πρεσβεύσατε, ὅπως ἐχθροῦ τὰς ἐνέδρας, πάσας ἐκφύγωμεν.

Ἡμῶν τὰς ἰκεσίας, πάσας τῷ Κυρίῳ, παρακαλοῦμεν προσφέρατε
Μάρτυρες, καὶ τῶν ψυχῶν τὸ συμφέρον, ὁμοῦ αἰτήσασθε.

Σωμάτων καὶ ψυχῶν τε, Μάρτυρες τὰς νόσους, ταῖς ἰκεσίαις ταχέως
ιάσασθε, ὅπως ὑμῶν θεῖαν μνήμην, ἀεὶ γεραίρωμεν.

Θεοτοκίον

Ἀξίωσον Παρθένε, πάντα παραστήναι, ἐκ δεξιῶν τοῦ Κριτοῦ τοὺς
ὑμνοῦντάς σε, σὺν τῶν Ἁγίων ἀπάντων, τοῖς θείοις τάγμασιν.

εἶτα ἐπιψάλλομεν τό,

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν
ἄειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξωτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια

Πλάνην καταπτύσαντες βδελυράν, τῇ ὁμολογίᾳ,
παρετάξασθε τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τῶν ἀνόμων,
γενναῖοι ἀθλοφόροι, διὸ τῶν αἰδίων, γερῶν ἐτύχετε.

Τὸν ἐνανθρωπήσαντα Ἰησοῦ, μόνον Θεὸν γνόντες,
ἐκηρύξατε θαυμαστῶς, ἐν τῇ Καρχηδόνι,
καὶ τῶν εἰδώλων πλάνην, ἐλέγξαντες τῷ ξίφει,
ἐναπετημήθητε.

Χάριν ἡμῖν δότε ἐν πειρασμοῖς,
καὶ τὰς ἀσθενείας, ἐξιάσασθε τῶν πιστῶς,
μνήμην ὑμῶν θείαν, τελούντων ἀθλοφόροι,
καὶ Παραδείσου πάντα, καταξιώσατε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

*Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.
καὶ τὰ τροπάρια*

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,
ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη
οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν·
ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν.
Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα,
μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν·
ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.
Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς σου·
πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε.
Ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσαιμεν·
ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων.
Σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὸ παρὸν προσόμοιον.

Ἦχος β.' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅτε ἐπεκράτει ἐν τῇ γῆ,
νέφος τὸ βαθὺ τῶν εἰδώλων, ὑμεῖς πανεύφημοι,
Μάρτυρες ἐφάνητε, τῆς ἀληθείας πυρσοί,
καὶ Χριστοῦ τὴν θεότητα, κηρύξαντες πόθῳ,
ξίφει ἀπετμήθητε, τὰς ἱεράς κεφαλᾶς·
ὄθεν φιλαδέλφως τὰς χεῖρας, ὑπὲρ τῶν πιστῶς γεραιρόντων,
ὑμᾶς τῷ Δεσπότη ἀνυψώσατε.
Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου, φύλαττε,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν,
τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων,
καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Δί' εὐχῶν.

Στίχοι

Μάρτυρες Χριστοῦ, δέξασθε τὰς αἰτήσεις,
Πάντων τῶν πιστῶν καὶ ταύτας ἐκπληροῦτε.